

Άρθρ. 1.

Δι' όλα τα κατὰ τὴν νῆσον Εὐβοίαν ἔδωκε Βακούρια ἐν δυν διατηρήσει κατὰ τὰ πρωτόκολλα, τὸ δικαίωμα τῆς διαθέσεως τῶν ὁποίων εἶχον ὠφελειῶν εἰς τοὺς ἐπικαρπωτὰς ἢ διαδογικούς διαχειριστὰς αὐτῶν, θέλει δοθῇ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ ὁρέγη ταῦτα ἅπασι καὶ διὰ παντός εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ὑπερῶν τῆς ἡ ποσότης γροσίων τουρκικῶν ἐξακοσίων χιλιάδων, ἀλλ' ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης θέλουν ἐκπεσεῖν·

α) Ἐκατὸν πέντε χιλιάδες γροσία, τιμὴ κτημάτων παλαιῶν τελευταίων, γούρκες, ἀμπελότοποι δύο καὶ πέντε ζευγάρια εἰς Καστέλιον, τὰ ὅποια ὄντα ἔδωκε Βακούρια ἐπωλήθησαν διὰ γοτζίτιων ὑπὸ τῶν πρώην Ἐπιτρόπων τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, καὶ τοῦ Ἀλβερίου, τὸ ὅποιον Εὐκάρι-Σερί ὄν, ἐπωλήθη ἐπίσης διὰ γοτζίτιων πρὸς τοὺς κατοίκους.

β) Ἐξοσι μία χιλιάς γροσία, τιμὴ λαμβάνει κατ' ἀναλογίαν τοῦ μέσου ὅρου τῶν δύο ἐκτιμήσεων τῶν βακουρίων, τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν πρώην Ὀθωμανικῶν Ἐπιτρόπων καὶ τοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς ἀπορρασιθεύσας ἐξακοσίας χιλιάδας διὰ τὰ δύο χωρία Μαλακοῦντα καὶ Ἀγία Σοφία, τὰ ὅποια ὄντα Εὐκάρι-Σερί κατατάχθησαν μολαταῦτα ὑπὸ τῶν πρώην Ἐπιτρόπων τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἔδωκε Βακουρίων.

Άρθρ. 2.

Τὸ μετὰ τῆς ὡς ἀνωτέρω ἐκπτώσεως μένου ποσὸν τετρακοσίων ἑβδομηκοντατεσσάρων χιλιάδων γροσίων μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ πρὸς 8 τοῖς % ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1839, ἐποχὴ καθ' ἣν ἐγένετο ἡ περὶ τῆς υποθέσεως ταύτης τελευταία συνδιάλεξις μεταξὺ τῶν εἰδικῶν Ἐπιτρόπων Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1841 ὁπότε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν τὴν προσφοράν τῆς ἀνωτέρω πληρωμῆς ὃ ὁποῖος διατῆς τόκος ἀναβαίνει εἰς γροσία ἑβδομηκοντα πέντε χιλιάδες ὀκτακόσια τεσσαράκοντα, δηλ. τὸ ὅλον ποσὸν γροσία πεντακόσια τεσσαράκοντα ἐννέα χιλιάδες ὀκτακόσια τεσσαράκοντα, θέλει πληρωθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν ἐνταῦθα προσβεβάν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας εἰς ἑξ ἰσῶς δόσεις, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη θέλει ἀρχίσαι ἐξ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως· αἱ δὲ λοιπαὶ θέλουν πληρωθῇ ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα. Τὰ χρήματα ὅσα ἔλαβον οἱ πρώην Ἐπιτροποὶ τῆς Ὑψηλ. Πόρτας ὑπὸ τῶν χωρικῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀλβερίου διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς γενομένην πώλησιν αὐτοῦ τοῦ κτήματος καὶ τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 5500 θέλουν ἐκπεσεῖν ὁμοῦ μετὰ τὸν τόκον αὐτῶν διὰ δύο ἔτη, πρὸς 8 τοῖς % ἐκ τῆς πρώτης δόσεως τῶν τόκων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πληρωθησομένων ὡς ἀνωτέρω διὰ νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τοὺς χωρικούς κατὰ τὸ δίκαιον.

Άρθρ. 3.

Ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν χρημάτων ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, αὕτη καὶ οἱ ὑπῆκοί της ἀπεκδύονται πᾶν δικαίωμα ἐπ' ὅλων τῶν Βακουρίων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ καυμένων, καθὼς καὶ πᾶσαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀποδέχασιν ἑνεκα τῶν κτημάτων τούτων.

Άρθρ. 4.

Τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατεχόμενα ἐν ταῖς πρώην ἐπαρχίαις Ζητουνίου καὶ Πατρατζακίου κτήματα, τούτεστι Κομποτάδες, Καταβόθρα, Φραντζῆ, Βαρδάταις, Δέλφινος, Δαμάττα, Ἀλωπόσπητα, Χαῖ, Γαρδικι, Μυαλός, Μουσταφάμπεη, Μουσκοχώρι, Κωσταλέξι, Κομαρίττι, Σκληράκι, Κούβελο, Νευρύπολις, Ἀγιοσώστης, τὸ κτήμα τοῦ χωρίου Καρυά Παλαιοβράχα, τὸ κτήμα τοῦ χωρίου Ἀγᾶ. Προσέτι μύλος καὶ ἑκτασις γῆς εἰς Φραντζῆ, ἐν ζευγάρι εἰς Κομποτάδες, χειμᾶδι εἰς Μουσταφάμπεη, μύλος εἰς Βαρδάταις, μύλος καὶ ἐν ζευγάρι εἰς Μουσταφάμπεη, δύο ζευγάρια εἰς Γδαρμένη Ράχη, τέσσαρα ζευγάρια εἰς Κομποτάδες χωράρια κατὰ τὸ θέρημα, λειβάδι κατὰ τὴν Ὑπάτην, ἐν ζευγάρι εἰς Παλαιοβράχα, λειβάδι τεράτσα εἰς Ὑπάτην, λειβάδι ὀλυκατα εἰς Ὑπάτην, λειβάδι αὐδιλάκια εἰς Ὑπάτην, λειβάδι (ἐκονάκι) εἰς Ὑπάτην, μία Βάστανα εἰς Παλαιοβράχα, δύο ζευγάρια γαιῶν εἰς Γιάς-Ἀγᾶ, καὶ ἐν μερίδιον ἐκ τοῦ τσιφλικίου Θέρμα· θέλουν παραδοθῇ παρ' αὐτῆς πρὸς τοὺς δι' ἐπισήμων τίτλων ἀγοραστὰς αὐτῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως· οἱ δὲ ἀγορασταὶ ὅσοι ὑπεσχέθησαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ δώσωσι δεκαπέντε στρέμματα γῆς εἰς ἕκαστον οἰκογενειαρχὴν χωρικὸν ὑπάρχοντα ἐγκάτοικον κατὰ τὴν 10 Νοεμβρίου 1841 θέλουν παραχωρήσει τὰ δεκαπέντε ταῦτα στρέμματα, ἅτινα καὶ θέλουν θεωρεῖσθαι τοῦ λοιποῦ ὡς ἰδιοκτησίαι χωριστὰ τῶν χωρικῶν. Ὅσων δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων κτημάτων αἱ ἀγοραὶ διελύθησαν ἢ θέλουσι διαλυθῇ τῇ ἐλευθερίᾳ συγκαταθέσει τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ πωλητοῦ, αὗτα θέλουν παραδοθῇ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας Ὀθωμανοὺς χωρὶς νὰ δύναται νὰ προκύβῃ ἐκ τούτου ἐλάττω ὡς πρὸς τὰ δεκαπέντε στρέμματα τῶν χωρικῶν.

Άρθρ. 5.

Ὅσας τὸ αὐτὸ κτῆμα ἐπωλήθη, διὰ δύο ἢ πλεονέτερον γοτζίτιων ἢ ἐπισήμων τίτλων πρὸς διάφορους ἀγοραστὰς, τὸ μὲν τοιοῦτον κτῆμα θέλει μένει εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀγριστοῦ ἢ Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἐὰν τὸ κτῆμα κείται εἰς τὴν πρώην ἐπαρχίαν Ζητουνίου, ἀποφασίσῃ ὁποῖος ὁ ἀρχαιότερος ἀγοραστὴς τοῦ ὁποίου τὸ γοτζίτι ἢ ὁ τίτλος εἶναι ἀληθὺς καὶ μὴ προχρονολογημένως ἀρχαιότερος, πρὸς ὃν καὶ θέλει παραδοθῇ τὸ κτῆμα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς· τὰ δὲ μεταγενέστερα ἔγγραφα ἢ γοτζίτια θέλουν θεωρεῖσθαι ἄκυρα καὶ μὴ γινόμενα. Οἱ μεταγενέστεροι τῶν

ἀναγκασμένων αγοραστῶν δὲν δύνανται ν' ἀπαί-
τησιν παρὰ τοῦ πωλητοῦ Ὀθωμανοῦ ἄλλην ἀποζημι-
ωσὶν μὴ τὴν μετὰ τόκου πρὸς 8 τοῖς % ἀπόδοσιν τοῦ
πληρωθέντος ἀντιτίμου· εἰ δὲ ἀντὶ
χρημάτων ἔδωσαν ἔγγραφα τὴν αὐτοῦσιν ἐπιστροφὴν
τῶν ἐγγράφων τῶν ὁποίων θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ
ἀπαιτοῦσιν πᾶσαν νόμιμον χρῆσιν ἀνευ βλάβης αὐτῶν
παρὰ τοῦ πωλητοῦ Ὀθωμανοῦ. Σημειωτέον δὲ
ὅτι ὁ πωλὴς δὲν ἔχεν ἐνεργηθῆ ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ
πωλητοῦ Ὀθωμανοῦ πρὸς τὸν ἀποδειχθεὶς μετα-
γενέστερον ἀγοραστήν ἐπιστροφὴ τοῦ ἀπέναντι τοῦ
πληρωθέντος ποσού ἢ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑπο-
χρεώσεων τῶν προηγουμένων εἰς βάρος τοῦ πωλητοῦ Ὀθω-
μανοῦ καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ μεταγενεστέρου ἀγοραστοῦ
ἐκ τῶν ἀντὶ χρημάτων δοθέντων ἐγγράφων, τότε ἡ
Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύνανται κατ' αἴτησιν τοῦ τοιούτου
μεταγενεστέρου ἀγοραστοῦ νὰ κρατήσῃ πρὸς ἀσφάλειαν
τοῦ ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον 16 ἄρθρον τῆς παρούσης
Συμβάσεως πληρωθησομένων πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας Ὀθω-
μανοὺς χρημάτων ποσὸν ἀνάλογον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ
πληρώσῃ τὸν τοιούτον ἀγοραστήν ἀφ' οὗ νομίμως ὁ
πωλητὴς Ὀθωμανὸς ἀποδειχθῇ ὀφειλέτης αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ 5 ἄρθρῳ δια-
λαμβανομένων ὅρων εἴτε ἡ κατὰ τοὺς ὅρους τούτους
διαδικασία τῶν διενέξεων τῶν μεταξὺ πωλητῶν καὶ
μεταγενεστέρων ἀγοραστῶν, ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐν τῷ
ἠνωτέρῳ ἄρθρῳ μνημονευμένην Μικτὴν Ἐπιτροπὴν, τὰ
δὲ τακτικὰ δικαστήρια θέλουν δικάζει ἐπὶ τῶν ἀπαι-
τήσεων τὰς ὁποίας ἔχεν ἔχει ὁ μεταγενέστερος ἀγο-
ραστής κατὰ τοῦ πωλητοῦ Ὀθωμανοῦ δυνάμει τῶν ἐπι-
σημειωμένων αὐτῷ ἐγγράφων, περὶ ὧν γίνεται λόγος
ἐν τῷ 6. παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐὰν αἱ
αἰτιάται ἀπαιτήσεις δὲν ὑπάρχουν ἤδη ἐκκρεμαῖς εἰς τὴν
Μικτὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ἀγορασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν εἰς τὴν
ἐνταῦθα Ὀθωμανικὴν Πρεσβεΐαν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν
ἀπ' ἧς ἡμέρας λάβωσι τὴν κατοχὴν τῶν κτημάτων, τὸ
πρὸς τοὺς πωλητὰς ὀφειλόμενον τίμημα λαμβάνοντες
ἐνδείξιν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐξοφλήσεως. Ἐὰν ἐντὸς τῆς
πληρωμῆς τῶν τεσσάρων μηνῶν δὲν πληρωθῇ τὸ πρὸς
τὸν πωλητὴν Ὀθωμανὸν ὀφειλόμενον τίμημα, ὁ τελευ-
ταῖος οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμα
ἐν ἀναγκαστικῷ πλειστηριασμῷ διὰ λογαριασμὸν τοῦ
ἀγοραστοῦ ὑποχρέου ὄντος εἰς τὴν ὁλοσχερῇ ἐξόφλησιν
τοῦ τιμήματος, ἡ δὲ ἐπὶ ἀναγκαστικῷ πλειστηριασμῷ
πώλησις θέλει γίνεσθαι διὰ τοῦ ἀρμοδίου Διοικητοῦ κατὰ
ἐνδεχόμενον τρόπον καθ' ὃν ἐκτελοῦνται αἱ μεταξὺ Ἑλλή-
νων καὶ Ὀθωμανῶν ἀποφάσεις τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς,
ἐπὶ ἀνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν χωρικῶν ἐπὶ
τῶν πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν ὑποσχεθέντων

δεκαπέντε στρεμμάτων. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς διπλὰς
ἀγοράς, ὡσάκις εἰς τῶν μεταγενεστέρων ἀγοραστῶν
ὑποσχέθη, πρὸς τοὺς χωρικοὺς τὰ δεκαπέντε στρέμματα
τότε καὶ ὁ ἀναγνωρισθησόμενος ἀρχαιότερος ἀγοραστής
θεωρεῖται ὡς ὑπόχρεος νὰ κάμῃ πρὸς τοὺς χωρικοὺς
τὴν αὐτὴν παραχώρησιν.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς τοὺς πωλητὰς Ὀθωμανοὺς παραχωρεῖται δυνάμει
τῆς παρούσης Συμβάσεως δι' ἀσφάλειαν αὐτῶν πρὸς
τὸν ἠνωτέρῳ σκοπὸν τίτλος πρὸς ἔγγραφὴν ὑποθήκης
ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἐνταῦθα λόγος κτημάτων, ἔγγραφο-
μένης ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ ἐπεκτεινομένης
ἐπὶ τῶν ἀνω ρηθέντων δεκαπέντε στρεμμάτων.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ἀγορασταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων δὲν
δύνανται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, ν' ἀναβάλωσι τὴν ἐμ-
πρόθεσμον πληρωμὴν τοῦ τιμήματος. Ὅσάκις δὲ δια-
τείνονται ὅτι δὲν παρέλαβον ὁλόκληρον τὸ πωληθέν
κτῆμα κατὰ τὰ ὅρια τὰ ἐν τῷ χοτζετίῳ, ἐν τοιαύτῃ
καὶ μόνῃ περιπτώσει δύνανται νὰ κινήσωσι τὰς ἀγωγὰς
τῶν κατὰ τῶν πωλητῶν ἐνώπιον τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς,
εἰς τὴν ὁποίαν ἀνατίθεται ἡ διεκδίκασις τῶν τοιούτων
διαφορῶν. Ἀλλὰ καὶ τότε οἱ ἀγορασταὶ δὲν δύνανται
νὰ ἀναβάλωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος. Παρὰ δὲ
τῇ ἐνταῦθα Πρεσβεΐᾳ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας θέλει μένει
παρακατατεθειμένον τόσον μέρος ἐκ τοῦ τιμήματος ὅσον
ἀναλογεῖ μὲ τὸ διαφιλονεικούμενον μέρος τοῦ κτήματος
διὰ ν' ἀποδοθῇ πρὸς ὃν ἀνήκει μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς
ἀποφάσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει πληρώσει λόγῳ ἀπο-
ζημιώσεως πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς πωλητὰς τῶν περὶ ὧν
ὁ λόγος κτημάτων ἑτήσιον τόκον πρὸς 8 τοῖς 0/0 ἐπὶ
τοῦ τιμήματος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους 1833 μέχρι
τέλους τοῦ 1841· ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅλου ποσού τῶν τόκων
τούτων θέλει ἐκπεσθῇ ἀναλόγως·

α) Ὁ τόκος τοῦ ὅλου τιμήματος τῶν κτημάτων τὰ
ὁποῖα οἱ ἰδιοκτῆται Ὀθωμανοὶ ἐπώλησαν μὲ ὅλους τοὺς
καρπούς· ἡ ἐκπτώσις δὲ αὕτη θέλει λογίζεσθαι ἀπ' ἀρχῆς
τοῦ 1833 ἄχρι τῆς ἐποχῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν χοτζε-
τίων τῶν οὕτω πωληθέντων κτημάτων.

β) Ὁ τόκος τοῦ πληρωθέντος μέρους ἢ ὅλου ἐκ τοῦ
τιμήματος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐγένετο ἡ μερικὴ ἢ
ὀλικὴ πληρωμὴ ἄχρι τέλους τοῦ 1841.

γ) Ὅσα ἐν εἴδει δανείου ἐδόθησαν παρὰ τῆς Ἑλλη-
νικῆς Κυβερνήσεως εἰς διαφόρους πωλητὰς Ὀθωμανοὺς
ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους των διὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν.
Ἡ ὀλικὴ ποσότης τοῦ τόκου τούτου μετὰ τὰς ὑπ' ἀριθ.
α, β, γ ἐκπτώσεις ἀναβαίνουσα εἰς γρόσια 1,096,215
ἢτοι γρόσια ἐν ἑκατομμύριον ἐνεννιάκοντα ἑξ χιλιάδες
καὶ διακόσια δεκαπέντε, καὶ καθόσον δὲν ἔλαβον οἱ ῥα-
θέντες πωληταὶ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ τιμήματος, τὸ

ἀντίτιμον τῶν εισοδημάτων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων τὰ ὅποια ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰσέπραξε κατὰ τὰ 1842, 1843 ἔτη, θέλει πληρωθῇ πρὸς τὴν ἐνταῦθα Πρεσβείαν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας διὰ τὰ διανεμηθῇ πρὸς τοὺς ιδιοκτῆτας Ὀθωμανοὺς ἐντὸς τοῦ ἔτους 1845, τὰ μὲν δύο τρίτα αὐτῆς, εἰς ἴσας δόσεις κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, Μάιον καὶ Ὀκτώβριον, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον κατὰ τὸν Δεκέμβριον.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως περὶ τοῦ τιμήματος τῆς ἀγορᾶς καὶ περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὅλου ἢ μέρους αὐτοῦ τῶν ἀκολουθῶν τεσσάρων χωρίων Δέλφου, Κωσταλέξι, Κουμαρίτζι καὶ Κούβελον ὡς προφορικῶς πρὸς τοὺς κατοίκους πωληθέντων καὶ μὴ ὑπαρχόντων ἀντεγγράφων δι' αὐτά. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας τῆς ἀνωθι ὀρισθείσης, παύει πᾶσα ἐνστάσις ὡς πρὸς τοῦτο μὴ ἐμπροθέσμως γενομένη ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Συμφωνεῖται δὲ ἐνταῦθα ὅτι τὸ δι' ὁμολογίας πρὸς τὴν Κυρίαν Εἰρήνην Βαλτινοῦ παρὰ τοῦ ἀποθανόντος Χαλὶλ-Μπέη ὀφειλόμενον ποσὸν ἀναβαῖνον εἰς 105 χιλιάδας γρόσια θέλει ἐκπεσθῇ ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν ὀφειλόμενων παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τόκων, τὸ μὲν ἡμισυ ἐκ τῆς πρώτης δόσεως, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ ἐκ τῆς δευτέρας· οἱ δὲ ἀναχειρας τῆς Κυρίας Βαλτινοῦ ὑπάρχοντες πρωτότυποι τίτλοι θέλουν ἐπιστραφῇ πρὸς τὴν Πρεσβείαν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, μενόντων τῶν κληρονόμων τοῦ Χαλὶλ - Μπέη καὶ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτῶν ἀπληχγμένων οἰασδὴποτε ἀπαιτήσεως ὡς πρὸς τὸ χρέος τοῦτο.

Ἄρθρ. 12.

Ἀπὸ τοῦ νῦν παύει πᾶσα ἀπαίτησις ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τόσον ἀπὸ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, ὅσον καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ὑπηκόων τῆς ἐπὶ κτημάτων κειμένων ἐντὸς τῶν πρὶν ἐπαρχιῶν Ζητουνίου καὶ Πατρατζικίου. Ἄν δὲ τινες Ὀθωμανοὶ ἔχωσιν εἰσέτι ἀπαίτησιν τινα ἐπὶ κτήματος κειμένου εἰς τὰς ῥηθείσας Ἐπαρχίας ὡς ἐβλὰτ Βακουρίου, ὀφείλουν ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης Συμβάσεως νὰ παρουσιάσωσιν αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν συνωδευμένην μετὰ τοὺς ἀποχρῶντας τίτλους πρὸς ἀπόδειξιν διὰ τὰ ἐνεργηθῶσι καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν οἱ ὅροι τῶν Πρωτοκόλλων. Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, πᾶσα τοιαύτη ἀπαίτησις θέλει εἶσθαι ἐντελῶς ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 13.

Συμφωνεῖται τελευταῖον ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Χατζῆ Μεχμέτ Ἀγᾶ, Σαῖτ Ἀγᾶ καὶ Σαφὲρ Μπεχζαδὲ Ὀσμάν Μπέη καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς κατὰ τὴν Λαμρίαν ἀλικῆς Χαλὶλμπεη τοῦ Τεφρὶκ Μπέη θέλουν ἐξετασθῇ καὶ ἀποφασισθῇ ἀκολουθῶς.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ὑπογεγραμμένη καὶ ἐσφραγισμένη ἀπ' ἐνὸς ὑπὸ τοῦ Κ. Δρόσου Μανσόλα ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Κ. Κ. Μουσούρου ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας θέλει ἐπικυρωθῇ, ἡ δὲ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων θέλει γίνεαι ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σήμερον, εἴτε πρότερον εἰδυνάτόν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τὴν 18^η Φεβρουαρίου 1844.

(Τ. Σ.) ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ. (Τ. Σ.) Κ. ΜΟΥΣΟΥΡΟΣ.

Ἡμεῖς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ Πρόεδροι τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν Σύμβασιν τὴν ὑπογεγραμμένην ἐν Ἀθήναις τὴν 18 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἀπ' ἐνὸς μὲν μέρους παρὰ τοῦ Κυρίου Δρόσου Μανσόλα ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖας τῆς Ἐπικρατείας, πληρεξουσίου ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος ὑπὸ τῆς Α. Μ., καὶ ἀπ' ἑτέρου παρὰ τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Μουσούρου Ὑπουργοῦ τῆς ὕψηλῆς πόρτας ἐδρεύοντος παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Α. Μ. καὶ πληρεξουσίου ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, ἡ ὁποία Σύμβασις ἀφορᾷ τὴν διάλυσιν τῶν περὶ τῶν Βακουρίων Εὐβοίας καὶ τῶν ἐν Φθιώτιδι κτημάτων ὑπαρχουσῶν ἀμφοτερότητων μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς. ἔχοντες ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ε. ε. Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἠδδόκησε ν' ἀναθέσῃ εἰς ἡμᾶς τὸ νὰ ἐπικυρώσωμεν ἐν ὀνόματί Του τὴν ῥηθείσαν Σύμβασιν, ἐπικυροῦμεν καὶ ὁλοκληρίαν τὴν εἰρημένην Σύμβασιν, ἥτις θέλει ἀνταλ-
λαχθῇ ἐνταῦθα.

Εἰς ἐνδειξιν τούτου ὑπογράψαμεν τὴν παρούσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπιθέσαντες καὶ τὴν ἡμετέραν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1844.

Κ. ΚΑΝΑΡΙΗΣ,

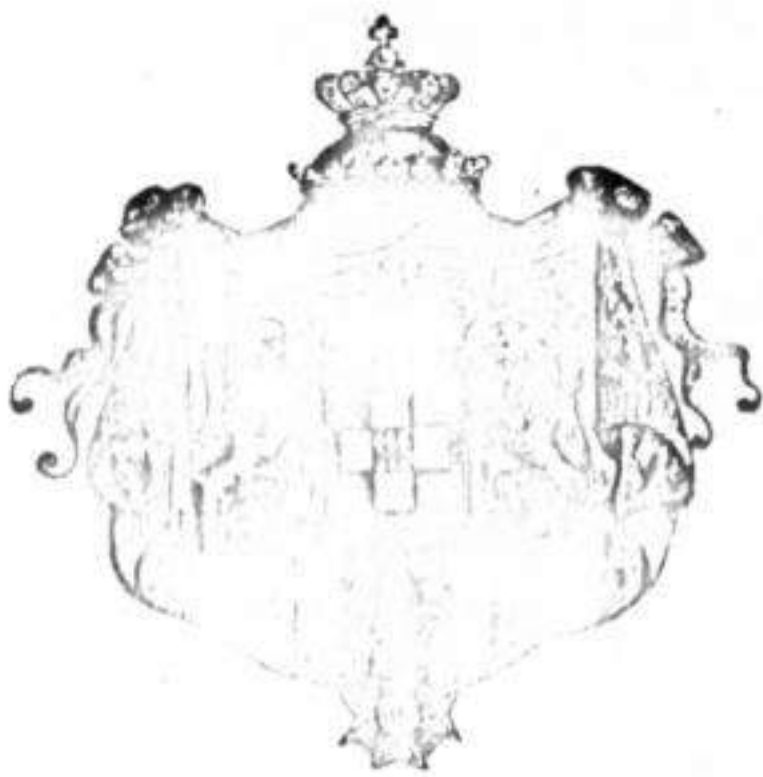
ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγματος ὁ Κ. Παυσανίας Χοιδᾶς, ἀντισταγγελεύς παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις πρωτοδικαῖς, μετετέθη εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πρωτοδικαῖς ἀντισταγγελέως, ὁ δὲ Κ. Χ. Ροῖδός, ἀντισταγγελεύς ἐν Σύρῳ, μετετέθη εἰς Πάτρας.

Διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἀνω ἡμερομηνίαν ὁ Κ. Α. Ἀλεξανδρόπουλος, συμβολαιογράφος Αἰγίου, ἀπηλλάχθη τῶν ἔργων τούτων· διωρίσθη δὲ ἀντ' αὐτοῦ συμβολαιογράφος εἰς Αἶγιον ὁ Κ. Κ. Ἀλεξανδρόπουλος.

Διὰ τῆς ἀπὸ 45 Μαρτίου τ. ε. Υ. Β. ἀποφάσεως ὁ Κ. Μαργαρίτης Παππα Νικολάου διωρίσθη διερμηνεὺς παρὰ τῇ Ἰασιῷ Ἑλλήν. προξενείῳ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 12.

1844.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Απριλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Σύμβασις μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας κλειθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Φεβρουαρίου ε. ε. τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντὶτλάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. — Ἀγγελῖαι ἀρρῶσται τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας κλειθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Φεβρουαρίου ε. ε. τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντὶτλάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωστοποιούμεν ὅτι κλειθεῖσης καὶ ὑπογραφείσης τὴν 18 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἀφ' ἑνὸς μέρους ὑπὸ τοῦ Κ. Δρόσου Μανσόλα, Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἡμετέρου Πληρεξουσίου, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μουσούρου, Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ἐδρεύοντος παρὰ τῇ Ἡμετέρᾳ Αὐλῇ καὶ Πληρεξουσίου τῆς Κυβερνήσεώς του, Συμβάσεως ἀρρῶσης τὴν διάλυσιν τῶν περὶ τῶν βακουρίων Εὐβοίας καὶ τῶν κατὰ τὴν Φθιώτιδα κτημάτων ὑπαρχουσῶν ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς.

Λαθόντες γνῶσιν τῶν ἀρθρῶν τῆς Συμβάσεως ταύτης, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Κωνσταντῖνος Κανάρης ἐκτελεσάτω ἐν τῷ Ἡμετέρῳ ὀνόματι τὴν εἰρημένην

Σύμβασιν κλειθεῖσαν καὶ ὑπογραφείσαν, ὡς εἴρηται, ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν 18 Φεβρουαρίου 1844 καὶ ἐπισυνημμένην εἰς τὴν παροῦσαν Ἡμετέραν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

(Τ. Σ.)

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Ὁ Κ. Δρόσος Μανσόλας, Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικῷ Οἴκῳ καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφ' ἑνὸς μέρους, καὶ ἀφ' ἑτέρου,

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Μουσούρος, Ὑπουργὸς τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ἐδρεύων παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, συνήλθον κατὰ προηγουμένην πληρεξουσιότητα τῶν Κυβερνήσεων τῶν εἰς συνεδρίασιν σήμερον, δεκάτην ὀγδόην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, καὶ σκεφθέντες περὶ τῆς διαλύσεως τῶν περὶ τῶν βακουρίων Εὐβοίας καὶ τῶν κατὰ τὴν Φθιώτιδα κτημάτων ὑπαρχουσῶν ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας καὶ τῆς ὀριστικῆς ἀποπερατώσεως τῶν οὐσιωδῶν τούτων ὑποθέσεων κατὰ τὰ ἤδη συμφωνηθέντα διὰ διαφορῶν πρωτοκόλλων μεταξὺ τῶν πρῶτον Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ΚΚ. Ι. Ρίζου καὶ Γ. Ράλλη, καὶ τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας Κυρίου Κ. Μουσούρου, συνέθεντο ὁμοφώνως τὰ ἐξῆς ἀρθρα·

